

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Franciškaška ulica 6/L. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Franciškaška ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani štev. 11.467.

Osrednje glasilo državnih nameščencev in upokojencev.

L. A.:

Stanovanjska akcija železničarjev.

Kakor znano, je bila že pred več leti opuščena železničarska Gospodarska poslovalnica v Ljubljani, katero je ustanovila uprava bivše Južne železnice za svoje osebje. Premoženje razpuščene Gospodarske poslovalnice je prešlo v državno upravo. Strokovne in gospodarske organizacije železničarjev so ponovno stavljale prometnemu ministru prošnje in predloge glede tega, kam s tem premoženjem, ki je znatno.

Dne 15. septembra t. l. je bil podpisan zakon o uporabi imovine opuščene ljubljanske Gospodarske poslovalnice. Ta zakon določa, da se iz ostanka likvidacijske mase izloči 1.500.000 Din za bolniški sklad za državno prometno osebje. Denar se bo porabil za zgradbo zdravilišča za je-tične železničarje, katero se zgradi nekje v Sloveniji, najbrž na Pohorju.

Iz preostale glavnice se ustanovi sklad za zidanje stanovanjskih hiš železniških uslužbencev na ozemlju ljubljanskega železniškega ravnateljstva. Sklad upravlja to ravnateljstvo. Iz sredstev sklada se lahko dovoljujejo stavbna posojila, vendar pa skupna vsota vseh posojil en sme znašati nad 2.000.000 Din. O upravi obeh skladov določa zakon, naj prometno ministstvo predpiše posebne pravilnike.

Pravilnik za delo odbora, ki naj vodi upravo sklada za zidanje stanovanjskih hiš, je izšel. Ker znaša vse premoženje bivše ljubljanske Gospodarske poslovalnice približno 12 milijonov dinarjev, in je poldrugi milijon namenjen za zdravilišče, 2 milijona dinarjev za hipotekarna posojila posameznikom, ostane za gradnjo stanovanjskih hiš ves ostali znesek, približno 8 milijonov dinarjev. Iz tega bo najbrž zidala ljubljanska železniška direkcija že v najbližjem času več stanovanjskih hiš v večjih krajih za svoje uslužbence.

V podrobnostih vsebuje že navedeni pravilnik o sestavi upravnega odbora tega sklada določbo, da načeljuje odboru direktorjev pomočniki, člani so pa načelniki občega, prometnega in stavbnega oddelka ter predsedniki nabavljalne, kreditne in stanovanjske druge železniških uslužbencev. Nadzorni odbor pa tvori železniški direk-

tor in predstojnika pravnega in računskega odseka.

Premoženje sklada se vlagi v Državno hipotekarno banko ali pa v Kranjsko hranilnico v Ljubljani.

Glede zemljiškoknjižnih posojil v najvišjem znesku do 2.000.000 Din je določeno, da se bo porabilo 700.000 Din za posojila uradnikom, prav toliko za posojila zvanikom, za delavce pa 600.000 Din. Obrestna mera mora znašati 4%. Posojilo se mora amortizirati najdlje v 20 letih.

Uradnikom se more dovoliti za vsako poedino stavbo največ 70.000 Din, zvanikom 60.000 Din, delavcem pa 50.000 Din posojila.

Posojila se bodo dajala samo železniškim uslužbencem ljubljanske direkcije v svrhu zidanja lastnih stanovanjskih hiš. Vsak prosilec se mora obvezati, da bo hiša, če bi jo kdaj hotel prodati, prvenstveno na prodaj skladu ali železniškemu sploh. Vsak prosilec mora že imeti lastno stavbišče brez bremen. Prošnji mora priložiti stavbni načrt, proračun in pogodbo s stavbnim podjetnikom, v kateri mora biti določen rok, do katerega mora biti hiša dozidana. Uprava sklada nadzira gradnjo, če se vrši točno po proračunu in načrtih.

Posojila se zavarujejo takole: z vključenjem na prvem mestu, z izjavo prosilca, da dopušča odtegotanje amortizacijskih obrov od svojih službenih prejemkov in s predložitvijo potrdila o plačani požarno-zavarovalni premiji.

Izplačevanje posojil se vrši v obdobjih. Polovica se izplača, čim je stavba v surovem pod streho, druga polovica se pa izplačuje polagoma, tako da se poslednja četrtna izplača ob popolni dovršitvi poslopja.

Dolжник mora pričeti z odplačevanjem dolga po dveh mesecih od dne, ko je prejel zadnji obrok posojila. Vse stroške, zvezane z dovolitvijo posojila, nosi prosilec.

O zidanju večjih skupnih stanovanjskih hiš za železniške uslužbence, katere se bodo gradile predvsem v mestih, kjer je stalno pomanjkanje stanovanj, vsebuje drugi del pravilnika podrobnejše določbe.

Vsaka stanovanjska hiša mora imeti najmanj 4 družinska stanovanja. Hiše morajo biti postavljene na solčnih in zdravih položajih ter naj po možnosti ima vsaka stranka v hiši vsaj po 200 m² vrta poleg hiše. V večjih mestih, kakor tudi v Ljubljani in Mariboru, bo sklad sezidal po eno veliko stanovanjsko hišo, v kateri bo tudi večje število stanovanj za samce in za družine brez otrok. Stavbni material za vse te hiše se bo brezplačno prevajal po železnici.

Stanovanja bodo v prvi vrsti dodeljena uslužbencem po službeni potrebi. Stanovanja bo dodeljeval upravni odbor, ki bo tudi odločal o tem, ali naj železničarji-upokojenci tudi po upokojitvi ostanejo še v stanovanjih. Vendar pa v hišah sklada ne sme nikdar biti več upokojencev-strank, nego ena četrtnina števila vseh strank.

Stanovanje se more odpovedati uslužbencu, če preneha biti uslužbenec državnih železnic, ob premestitvi v drugo mesto in pa če težko prekrši hišni red.

Najemnina se bo določevala tako, da se bo vložena glavnica obrestovala po 3%. Vendar pa v nobenem slučaju ne sme biti najemnina manjša nego: za enosobno stanovanje 150 Din me-

sečno, za stanovanje dveh sob 300 Din mesečno, za stanovanje treh sob 400 Din mesečno. K tem najemninam je prišteti še davek, prispevke za kanalizacijo, stroške za hišnika itd.

K temu pravilniku je železniška direkcija izdala navodilo, naj se vse prošnje za stavbna posojila in za stanovanja naslavljaajo na »Fond za gradbo stanovanjskih hiš na področju direkcije državnih železnic v Ljubljani«. Posojila za zidanje se bodo dovoljevala samo za bodoče gradnje, in prav tako kakor stanovanja v hišah fonda samó aktivnim železničarjem.

S tem stavbnim skladom se bo stanovanjska beda med železniškimi uslužbenci znatno omilila in bo velikemu številu železničarjev omogočeno, postaviti si lastna skromna domovanja, oziroma najti po dosegljivih cenah udobno stanovanje. Slične ustanove, ki naj bi se ustanovile pri vseh večjih pokrajinskih oblastvih, bi značile najuspešnejše sredstvo za dokončno likvidacijo stanovanjske krize celokupnega državnega uradništva. Pomanjkanje stanovanj ne bo prej odpravljeno, dokler ne bo zgrajenih dovolj novih poslopij, s tem bodo pa obenem tudi padle cene vsem stanovanjem brez izjeme.

Organizacija in članstvo.

Iz »Učiteljskega Tovariša« povzamamo sledeči članek, ki točno in pravilno označuje razmere v vseh naših organizacijah brez izjeme.

»Parkrat se je že pisalo v našem glasilu o tej zadevi. Pa se mi zdi, da je še ta zadeva vedno aktualna. Mogoče danes bolj, ko kdaj poprej.

Ker ima večina naših učiteljskih društev sedaj svoje občne zbornice, in tudi večina mlajših tovarišev sedaj vstopa v našo organizacijo, zato se mi zdi potrebno, da skupno obnovimo — ker to preradi pozabljamo — kake dolžnosti ima članstvo do svoje organizacije, obenem pa tudi, kaj lahko članstvo od svoje organizacije zahteva.

O postanku naše organizacije, o njeni potrebi, ki jo je spravila na svet, se hočem dotakniti čisto kratko te točke, to pa zato, ker se organizaciji dela tolikokrat krivica, kot bi ona nas potrebovala in ne pa mi njo... Pa učiteljstvo jo potrebuje, še posebno mlado učiteljstvo.

Organizacija vzdržuje v človeku nesebičnost, vzgaja značaj, ker zatira v njem izrodke egoizma in vzdržuje misel za skupnost.

Treba je vedno žrtve, da se prihaja k sestankom, k zborovanjem. Žalostno, da so tudi v naši organizaciji tovariši(ice), ki se tega ne zavedajo, posebno glede posečanja zborovanj. Za vse mogoče sestanke je dovolj časa, za par ur mesečno, ki naj bi bile posvečene lastni stanovski organizaciji, pa ni časa.

Če pa nam preti nevarnost, da bomo prikrajšani v enem ali drugem, tedaj bi bilo potrebno, da stopimo vsi na branik, ali tudi tedaj jih ne bomo videli. Pravijo pač, da jim nič ne koristi, če so včlanjeni v organizaciji. Kadar pa se kaj doseže, pa se ravno ti ne vprašajo, ali jim koristi ali ne, ampak vam brez sramu reko, da jim to itak pripada. da jim to itak gre. Žalostno, a resnično!

Da organizacija tudi izobrazuje, mislim, da mi o tem pač ni treba iz-

Anatole France:

Gospa Planchonnetova.

Kako sem bil vesel tisto pomlad, ko sem dovršil šestnajst let! Oče me je bil poslal za velikonočne počitnice v Corbeil, kjer je živel teta Felicija v hišici ob Seini med samimi molitvami in zdravili. Lepo me je poljubila, takó kakor se spodobi med sorodniki, čestitala mi je, da sem napravil nižji izpit, mi rekla, da sem podoben očetu, mi zabičala, naj ne kadim v postelji in mi dala svobodo prav do večera.

Šel sem v sobo, katero mi je bila pripravila stara služkinja Evfemija. Odprl sem kovčeg, v katerem je bil varno med srajcami spravljen rokopis prvega mojega dela. Bila je to zgodovinska novela, »Clémence Isaure« po imenu, v katero sem bil položil vse, kar sem razumel o ljubezni in umetnosti. Bil sem s spisom še precej zadovoljen. Ko sem se malo uredil, sem odšel, da na slepo pregledam mesto. Ko sem stopal po širokih cestah, obsajenih z brestmi, ki so mi ugajali zaradi svoje malce žalostne pokojnosti, sem zagledal na vratih, ki so vodila v nizko, čisto z glicinijami obraslo hišo, belo tablico, na kateri je stalo napisa-

no s črnimi črkami »l' Indépendant«, politični, trgovski, poljedelski in slovstveni dnevnik. Ta napis mi je vzdramil misli na slavo. Že nekaj mesecev me je mučilo hrepenenje, da bi dal natisniti svojo Clémence Isaure. Ker sem bil častihlepen in ponižen, se mi je zdelo, da bo ta pokojna hišica, skrita med listjem, nudila primerno zavetišče mojemu prvencu in tedaj se mi je porodila v glavi misel, da ponese mi rokopis v uredništvo l' Indépendanta.

Življenje v Corbeilu je bilo prijetno in dolgočasno. Teta mi je pri večerji razlagala, kako se je sprla z doktorjem Germondom, kar jo je, dasi je bilo že dobrih deset let tega, še vedno vznemirjalo. Za kavo je prahrnila zgodbo o gospodu župniku Laclancheu, izvrstnem možu, ki je bil pa že precej star in debelusen, in ki je lepo dremal v spovednici, med tem ko mu je teta naštevala svoje grehe. Nato me je vrla žena poslala v posteljo in mi vnovič zabičala, naj v postelji ne kadim.

Nekoč sem bil sam v salonu, in sem od dolgega časa prekladal časopise, ki so ležali na mahagonijevem stojalcu. Bile so tu stare številke l' Indépendanta, katerega je imela teta na-

ročenega. List je imel majhno obliko in je bil tiskan z izrabljenimi črkami na pretenak papir, tako da me je skromna zunanost močno ohrabrila.

Preletel sem dve ali tri številke. Edini slovstveni članek, ki sem ga našel, se je zval »Fabiolina sestra«. Podpisano je bilo neko žensko ime. Dobro se mi je zdelo, ko sem spoznal, da je bil pisan v načinu moje Clémence Isaure, ampak slabotnejše. In to pričanje me je odločilo, da sem nesel rokopis glavnemu uredniku. Njegovo ime je stalo na tablici pod tem naslovom: Planchonnet.

Zvil sem Clémence Isaure in ne da bi povedal teti kaj nameravam, sem krenil z malce mrzlice v hišo, preraščeno z glicinijami. Gospod Planchonnet me je takoj sprejel v svoji delovni sobi. Pisal je, in sicer brez suknje in telovnika, kar v sami srajci. Bil je velikan, in sicer najbolj kosmat, kolikorkoli sem jih videl do tle. Bil je čisto črn, ob vsakem pre-gibu se mi je zdelo, da slišim kako se drgne žima in dišal je po divjačini. Ko sem prišel ni prenehal pisati, in znojé se, težko diháje z golimi prsi, je dokončal svoj članek; nato je odložil pero in mi dal znak, naj pričnem.

Zajecljal sem svoje ime, tetino ime, vzrok poseta in trepetaje sem mu pomolil rokopis.

»Ga že preberem,« mi je dejal. »V soboto se oglasite spet...« Odšel sem v strašni omotici in žele, da bi bil še pred soboto konec sveta in vesoljni požar, tako me je preplašilo prvo srečanje z glavnim urednikom. Ampak svetá ni bilo konec, sobota je prišla in spet sem obiskal gospoda Planchonnet.

»Prav zares,« mi je rekel, »bral sem Vašo stvarco; prav čedna je. Porinem jo v našo trobento. Kaj pa nameravate jutri na večer? Pridite no k nam na večerjo. Stanujem na trgu Saint-Guenault, nasproti stolpa na ogle. Čisto po domače bo. Brez ceremonij.«

Z veliko hvaležnostjo sem sprejel povabilo.

Drugi dan sem ob šestih našel gospoda Planchonnet doma v salonu. Dva ali trije otroci so mu lezli po koljenih, drugi pa po ramah. Imel jih je skoro v vsakem žepu po enega. Klicali so ga očka in ga vlekli za brado. Obleden je bil v novo dolgo suknjo, imel je sveže perilo in je dišal po milu.

Vstopila je belo oblečena ženska, vsa nežna, malo ocvetela že, pa vendar

Oblačilnica za Slovenijo

Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 6

priporoča svojo bogato zalogo vseh vrst manufakturnega blaga. Državni uradniki dobijo blago na obroke samo s predložitvijo uradne legitimacije.

gubljati besedi. Sprožiti hočem samo nekaj točk, ki so v tako tesni zvezi z našim dobrim ali slabim uspehom, ki so bolj ali manj znane, pa se na žalost nanje pozablja.

Eden prvih pogojev dobrega člena je, da je nesebičen in napram tovarišem (icam) obziren.

Postranska reč je, kako delajmo, glavno je, da si v dno duše prepričan, da nam je potrebno delati. Vsak naj dela tako (seveda v okviru društvenih pravil), kakor misli, da je najbolje. Tako bomo največ dosegli, vsak naj dela iz ljubezni do organizacije. Ne sme pa nas brigati to, kako eni ali drugi sodijo o našem delu. Če sem storil to, kar sem zmoget po svojih močeh, sem storil svojo dolžnost, da sem le zadovoljen sam pri sebi. Te notranje zadovoljnosti mi nihče ne more vzeti. Naša organizacija naj bo zveza dela in zaupanja v zmago; nad slehernim članom naj bedi kot Damoklejev meč zavest, da je njegovo delo neobhodno potrebno.

Veseli do dela jemljejo taki člani, ki mislijo, da velika večina ostalih članov nima nobene razsodnosti, da dela vse narobe in da so edino oni, ki razvidijo položaj. Taki člani so naravnost škodljivci društva. Kdor si ne upa s pametnimi razlogi zastopati svojega mnenja in si pridobiti med člani večine, tak s svojimi čisto otročjimi šikanami tudi ničesar ne doseže, razen tega, da društveno gibanje zastaja.

Žalosten pojav v društvu je čisto tudi to, da nekateri člani mesto da bi svoje zmožnosti udeleževali, le bolj zabavljajo, a se ne opirajo nobenega dela. Treba si je iztrgati iz srca zavist, otresti se prehude kritike in krepko prijeti za delo. Napačno je misliti, da naj sloni vse društveno delo na odbornikih ali celo na samem predsedniku. So slučajji, ko mora predsednik sam voditi tudi tajniške posle. Žalostno — a resnično!

Vsak član se mora dalje zavedati, da ni sam, da ima dolžnosti tudi do bližnjega. Iz ljubezni do drugih mora vse storiti, kar bi jim utegnilo prijeti, opustiti pa, kar bi jim moglo škodovati, kar bi jih žalilo ali spravilo v nevoljo. Vsak tvoj korak bodi premišljen, dober in ljubezljiv.

Medsebojno tovarištvo je predpogoj uspešnega društvenega delovanja. In to tovarištvo pokažimo tudi na zunaj. Tam, kjer se gre za čast tovariša (ice), naj mu bo tovariš (ica) res tovariš (ica), ki se potegne za njega. Če znajo drugi, kadar je treba, tako skupno nastopati, naj bi mi, od katerih ljudstvo pričakuje, da se res lju-

bimo, da smo si res tovariši, tega ne pokazali...

Kar medsebojno tovarištvo največkrat kvari, je prevzetnost. Komur je za stvar, ta bo z veseljem hodil na zborovanja, naj bo predsednik ta ali oni. Mi se ne zbiramo zato, da razpravljamo na naših zborovanjih osebne zadeve, ne zbiramo se zato, da bi politizirali ali modrovali, ampak zato, da vzbudimo vse učiteljstvo, da se vname za stanovska in pedagoška vprašanja.

Marsikdaj pade kaka žaljiva opazka — saj smo vsi ljudje, polni slabosti — a pravi tovariš (ica) ne bo zato vzklikal, ker se zaveda, kako škodo bi napravil društvu. Najprvo se sporečeta dva člana, ta potegne na svojo stran tega, oni drugega, pa imamo v društvu dva tabora. In kako potem delati?

Da bo društvu cvetelo, mora vsak dati v njem veselje in voljo. Zato naj skuša vsak 1. da prinese v zborovalno dvorano vder obraz, s tem na vse navzoče ugodno vpliva; če pa se potkažeš z mrkim očesom, pobit in potlačen, bodi prepričan, da si vsem pričujočim pokvaril tiste ure skupnega življenja.

2. Podlaga razvitja vsake organizacije je red, disciplinal K društvenim zborovanjem prihaja zato vedno ob pravem času. Ne zamujaj! Brez mene bodo že naredili. Ni res! Drugi čakajo in potem odhajajo nejevoljni domov in drugič se tudi ti poslužijo take razvade.

V društvu mora biti nadalje parlamentarno, demokratično življenje. Nasprotniki moramo biti takim pojavom v društvu, kjer se komandira. Člani se morajo zavedati, da nimajo samo ušes, ampak tudi usta. A če naš glasam, da imajo pravico govoriti pri vsem, kar se zgodi in se mora zgoditi v odboru, prav tako naglašam tudi dolžnosti, katere se morajo izpolnjevati, ako hoče organizacija obstojati.

Sklepom društvenega odbora se moramo pokoriti. Duh discipline je potreben za vse naše življenje. Seveda se pa mora tudi odbor ozirati na člane in ne sme delati po svoje, oziroma na lastno pest. (Velja tudi za vse naše višje društvene instance!) Če bi se to zgodilo, tedaj jim pa zakličemo: »Ne zahtevajte od nas, da bi z veseljem sodelovali, kjer se delajo računi in načrti brez nas in se vendar računa pri izvajanju na našo pomoč.«

Za nalogo si moramo obenem postaviti, da si ne damo odvzeti tega, kar se je po dolgem in težkem boju priborilo. Gledati moramo danes še posebno na to, da se doseže tudi za naš stan primerno in dostojno gmotno stanje.

To pa se ne da doseči s frazami in praznim govorenjem, ampak z resnim delom, ki naj bo prvo delo in prva naloga vsakega izmed nas.

Z. Kotnik.

Obleke kemično čisti, barva, plislra in lika tovarna J O S. R E I C H.

prijetna s svojimi bledozlatimi lasmi in z očmi kakor zimzelen, dražestna navzlic svojim nekam zabrisanim bocom.

»To je moja žena.« mi je dejal. Otroci (spoznal sem, da jih ni bilo več kot šest) so bili zavaljeni in grobi, kar svetili so se od zdravja in so bili na nek način celo lepi. Njihova meča in njihove gole roke so predstavljale okrog ogromnega očeta gomilo svežega mesa, in vsi hkrati so me divje ogledovali.

Gospa Planchonnetova se je opravičila zaradi njihove nevljudnosti. »Nikjer ne ostanemo dolgo časa, zato se ne seznanijo z nikomur. Pravi divjaki so; prav nič ne znajo. In kako hočete, naj bi se kaj naučili, ko vsakega pol leta menjajo šolo? Najstarejši, Henrik, jih je že enajst proč. Ne zna še besedice katekizma. Prav res ne vem, kako ga bomo pripravili za prvo sveto obhajilo... Ponudite mi roko, gospod.«

Večerja je bila obilna. Mlado kmečko dekle, katero je gospa Planchonnetova skrbno nadzirala je prinesla jedi, in sicer vedno znova druge: kolače, pečenke, pastete, sesekljano meso v omakah in velikanske množine kureline. To si je gostitelj, ki si je bil

zataknil prtič pod brado in je držal v eni roki trizobe vilice, v drugi pa nož, ki je imel za držaj srnjakovo nogo, ukazal postaviti predse. Kazal je vse svoje zobe in oči so se mu strašno vrtile sredi kosmatega obraza. Lepo je zaokrožil komolce in zlahka razrezal vsak kos, posebe črno in posebe belo meso, sam obilno zalagal male, ženo in gosta, in z grozanskim smehom pripovedoval nedolžne stvari.

Toda šele ko je natakal, je pokazal vso veličastnost dobrodušnega orjaka. Z ogromnimi rokami je odmašil, ne da bi se nagnil, sleherno steklenico, ki jih je imel precej razpostavljenih kar po tleh ob stolu. Natakal je rdečega ženi, ki se je zama branila, otrokom, ki so pospali, z licem vsak v svojem krožniku, in meni nesrečniku. Jaz sem, ne da bi jih sploh pokusil, zlival vase rdeča, rožnata in bela vina, pa naj so bila temna ali zlata. Z veselim glasom je pripovedoval katerega letnika in od kod so in prisegal na poštenje trgovca, ki mu jih je prodal. Izpraznili smo tako ne vem koliko steklenic, ki so bile vsaka drugače zapечатena. Nato sem začel izražati gostiteljici plemenita in nežna čuvstva. Vse, kar mi je počivalo v duši junaškega in ljubavnega, se mi je gnetlo na

Zastopstvo Zveze pri g. min. predsedniku.

Ob priliki službenega poseta predsednika ministrskega sveta generala Petra Živkovića v Ljubljani, se je predstavilo v palači kr. banske uprave gospodu ministrskemu predsedniku dne 10. t. m. tudi odposlanstvo naše Zveze. V deputaciji so bili gg. načelnik Makso Lilleg, I. podnačelnik Andrej Skulj, II. podnačelnik Slavko Raič in kot zastopnik Društva državnih upokojencev in upokojenk, katero je deputacija obenem zastopala, Franc Vedernjak, dvorni svetnik v pokoju.

To zastopstvo je izročilo g. ministrskemu predsedniku spomenico, v kateri Zveza v imenu včlanjenega aktivnega in upokojenega državnega nameščenstva dravske banovine izražala svojo najglobljo hvaležnost in nemajno zvestobo Nj. Veličanstvu kralju, kraljevskemu domu ter zagotavlja, da bo po svojih najboljših močeh skušala pripomoči k popolni ustvaritvi visokih ciljev kraljevske vlade za trajni blagor zedinjenega naroda in močne države. V nadaljnjem vsebuje spomenica vse želje in prošnje, ki so bile vsebovane že v resoluciji, katero je naša Zveza predložila plenarni seji Glavnega Saveza v začetku meseca oktobra. Kot posebno novost vsebuje spomenica naslednji odstavek:

»Posebno važnost polagamo na prevedbo državnih uradnikov po novem zakonu, ki se nam obeta. Da bo ta prevedba ustrezala sedanjemu službenemu položaju in službenim letom vsakega uradnika smatramo za neobhodno potrebno, da se v državnem proračunu za leto 1931./32. glede osebnih izdatkov pri posameznih razdelkih in glavih določi tolikšno število uradniških mest, kolikor odgovarja gospodarskim, socialnim, industrijskim in kulturnim prilikam v posameznih banovinah. V ta namen naj bi se predvsem vsi, za nekatere stroke državne službe sedaj še centralno preliminirani krediti osebnih izdatkov za proračunsko leto 1931./32. decentralizirali po banovinah.«

Važna je tudi točka spomenice, ki se glasi: »Po sedaj veljavnih zakonskih določbah so prevzele občine plačevanje stanarin osnovnošolskim učiteljem od države na svoje breme. Na žalost največ občin teh izdatkov bud-

Drago Gorup & Co.

LJUBLJANA

Miklošičeva cesta 14/II.

EN GROS

EN DETAIL

Prodaja se tudi čila po meri se izvršNA OBROKE! šujejo hitro in točno

žetarno ni moglo pravočasno predvideti, vsled česar je ostalo učiteljstvo brez stanarine in trpi s tem občutno škodo na svojih prejemkih. Zato prosimo kraljevsko vlado naj pri sestavi državnega proračuna za leto 1931./32. ta veliki materialni nedostatek za učiteljstvo uvažuje in določi zanj povsem iste, to je ne manjše osebne prejemke, kakor jih bo predpisoval novi uradniški zakon za ostale uradnike.

Spomenica v nadaljnjem prosi, naj se v dravski banovini uvrstita v I. draginjski razred vsaj še mesti Maribor in Murska Sobota. V utemeljevanje navaja spomenica:

»Maribor je za Ljubljano največje mesto v dravski banovini, ki tudi glede splošne draginje in slabih stanovanjskih razmer za njo ne zastaja, Murska Sobota pa leži na skrajni periferiji naše države ter zaradi izredno neugodnih komunikacij z notranjostjo ni izpostavljena nič manjši draginji.«

V ostalem vsebuje spomenica, kakor že rečeno, vse težnje in želje, katere so bile v našem listu že objavljene.

Gospod ministrski predsednik je spomenico prevzel in obljubil, da jo bo po možnosti upošteval. Izrazil se je, da je novi uradniški zakon že na vidiku, ter da so potrebne le še nekatere malenkosti za končno redakcijo.

K sklepu je g. načelnik Lilleg prosil g. predsednika vlade, naj se zavzame za osiguranje gmotnega položaja državnega uslužbenstva tistih kategorij, ki še ni prejelo specialnih dokladov in pa državnih upokojencev in upokojenk. Na to prošnjo je g. predsednik vlade izjavil, da mu je težki položaj teh skupin državnega uslužbenstva znan.

Vestnik.

Znak časa? Iz poročila, katero je podala ljubljanska oblastna organizacija p. t. t. uslužbencev na redni letošnji skupščini Saveza poštnih, telefonskih in telegrafskih uslužbencev v Sarajevu, posnemamo naslednji sklepni odstavek, ker osvetljuje notranje organizacijske razmere, ki so si dandanes menda povsod pri nas precej slične. Poročilo se glasi: »Kakor vsako leto, tako tudi to pot izražamo željo, da

naš Savez (p. t. t. uslužbencev, op. ur.) organizira svojo pisarno, da bi se okrepile in vzdržale stalne zveze med Savezom kot centralo in njegovimi oblastnimi organizacijami. Treba bi bilo preosnovati pisarno in uvesti poročevalsko službo. Gotovo je, da manjka Savezu sposobnih in marljivih delavcev, vendar močno želimo, da se mu posreči najti delovnega tajnika, ki bi sproti reševal pisarniške posle, za-

ustnice. Pritiral sem pogovor prav do vrhunca vzvišenosti. Toda prav res, težko sem se tam obdržal, zakaj dočim je gospod Planchonnet odobraval kimal mojim najbolj nadčutnim razglabljanjem, jim spet z druge strani ni prav nič sledil in mi je neprestano razlagal nekaj o izbiri in pripravljanju užitnih gob ali pa kaj drugega, kar se je tikalo kuhinje. Imel je v glavi popolno »Dobro kuharico« in točni zemljevid Francoske za sladkosnedeže. Včasih je pa tudi povedal kakšno prav posebno duhovito, katero so bili ugenili njegovi otroci.

Bolje sva se razumela z gospo Planchonnetovo, ki mi je ponovno izjavila, da ljubi ideale. Zaupala mi je, da je nekoč brala neko pesem, katera jo je navdušila, ni se pa spomnila več pesnikovega imena, ker jo je brala v neki knjigi, kjer so bile pesmi raznih poetov. Recital sem vse elegije, kolikor sem jih le znal, toda večji del stihov se je porazgubil med kričanjem otrok, ki so se divje ščipali pod mizo.

Proti koncu večerje sem spoznal, da ljubim gospo Planchonnetovo, in ta ljubezen je bila tako velikodušna, da je nisem dušil v srcu, temveč sem jo izlival v dolge poglede in obilne besede. Razgovoril sem se o življenju in

smrti in na stečaj odprl svojo dušo gospe Planchonnetovi, ki je, spustivši veke na svoje lepe sinje oči, nagnila shujšani in od utrujenosti zgubani obraz in mi z mehkim glasom dejala: »Kaj neda, gospod?« In poskušala se je nasmehnuti.

Še mnogo sem ji imel povedati, ko naju je zapustila, da spravi spat otroke, ki so globoko pospali po stoleh, z nogami navzgor. Ta odhod me je zastopil v globoko premišljevanje spricho Planchonnetova, ki je natakal likerje. Spoznal sem naenkrat, da izgleda kakor živinč. Njegova okorna mirnost me je dražila. Toda najplemenitejša čuvstva so me navdajala. Na skrivnem sem želel, da bi imel on lepo dušo, in da bi imel jaz sam še lepšo, tako, da bi bila gospa Planchonnetova ljubljena od dveh mož, ki bi je bila vredna.

Zato sem se odločil, da preizkusim Planchonnetovo srce.

»Gospod,« sem mu dejal, »lep pozdrav izvršujete.«

»Ah,« mi je odgovoril in si prižgal lulo, »to se Vam zdi lepo, urejate take trobente, pa še na deželi? In to še strankarske! Jaz delam za politične koritarje! Ampak saj si človek ne izbira sam svoje stranke, mar ne?«

kaj v tem pogledu ni mogla dosedanja praksa docela zadovoljiti naše organizacije. Pri nas smo navajeni na delo, red in sistem, pa stojimo zato na teh načelih tudi v strokovni organizaciji, katera lahko računa na nas in našo zanesljivost v vsakem pogledu.

Ureditev službenega razmerja uslužbencev državne monopolne uprave. S posebnim zakonom o uporabi zakona o organizaciji finančne uprave na uslužbence uprave državnih monopolov, so se na le-te raztegnili nekateri važni oddelki zakona o organizaciji finančne stroke. So to v prvi vrsti določbe osebnega značaja, nadalje določila o posebnih službenih dokladah in deloma predpisi o službeni odgovornosti. S tem zakonom so tudi monopolski uslužbenci izenačeni z ostalimi nameščenci finančnega resorata.

Disertacije finančnih konceptnih pripravnikov. Po pravilniku za opravljanje državnih strokovnih izpitov v finančnem ministrstvu je določeno, da morajo pripravniki prve kategorije izdelati tudi pismeno disertacijo finančne ali politično ekonomske stroke, in sicer izmed predmetov, katere je objavila svojčas izpraševalna komisija. Finančni minister je zdaj spreminil ta pravilnik tako, da te disertacije niso dolžni delati tisti pripravniki, doktorji pravnih ali ekonomsko-finančnih ved, ki so v svojih doktorskih tezah že obdelali katero od objavljenih tem ali pa drug ekonomsko-finančni problem, ki je v zvezi s stroko, v kateri službujejo.

Strokovni izpiti uradništva državnih pravobranilstev. Finančni minister je spremenil pravilnik za opravljanje državnih strokovnih izpitov v finančnem ministrstvu tako, da morajo pripravniki državnih pravobranilstev opraviti državni strokovni izpit, ki je predpisan za ostale konceptne uradnike-pravnike tega ministrstva, preden pridejo v pomožno skupino. Izpita jim ne bo treba polagati, če so že opravili sodniški ali odvetniški izpit.

Posebne doklade gledaliških računskih uradnikov. S sklepom predsednika ministrskega sveta so odpravljene uradnikom računovodskih odsekov osrednjih državnih gledališč v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani posebni dodatki na plačo, katere so prejemale po prejšnjih predpisih, če dobivajo ti uradniki službene doklade po čl. 44. zakona o organizaciji finančne uprave, kakor vse ostalo finančno uradništvo.

Izplačevanje pokojnin. Ljubljanska finančna direkcija je objavila, da nekatere pošte izplačujejo pokojniške prejemke upokojencem že pred 1. dnem tistega meseca, za katerega je prejemke izplačati. To se dogaja navzlic temu, da so nakaznice opremljene z rokom, pred katerim se ne smejo izplačati, to je pred prvim v mesecu. Zato je bilo pošteno uradništvo opozorjeno, da se pri izplačilih pokojnin strogo drži teh terminov.

Uradne ure pri carinarnicah. Od 11. novembra t. l. naprej so določene pri carinarnicah in pri ljubljanski centralni carinski blagajni uradne ure takole: dopoldne od 8. do 12. ure, popoldne od 14. do 17. ure, ob sobotah pa samo od 8. do 14. ure. Ob nedeljah in zakonito določenih praznikih carinarnice ne uradujejo.

Društvena vest. Dne 9. novembra 1930. se je vršil v Mariboru v hotelu »Orel« sestanek pisarniških uradnikov dravske banovine. Udeležba je bila obilna. Na sestanku je poročal društveni predsednik g. Rus o delovanju društva in blagajnik g. Wedam o blagajniškem stanju društva. Pri tej priliki se je prijavilo k društvu precej še ne včlanjenih tovarišev. Pridobilo se je tudi nekaj novih naročnikov za »Naš Glas«.

Društvo upokojenega učiteljstva za Slovenijo v Ljubljani vabi še ne včlanjene tovariše in tovarišice k prijavi. Prijave z navedbo dneva upokojitve je pošiljati na gorenji naslov v Ljubljano, Zrinjskega c. 7.

Poziv! Uprava našega lista išče nekaj spretnih nabiralcev oglasov, in sicer za Ljubljano, Maribor, Celje, Ptuj, Kranj, Novo mesto in druga večja mesta. Nabiralci oglasov dobe običajno provizijo, ki ni majhna. Vabimo državne uslužbence, zlasti upokojence, da se zaradi natančnejših informacij obrnejo pisмено na upravnništvo lista, Ljubljana, Frančiškanska ul. 6/I. desno.

Nujna prošnja. Vse naročnike, bralce in prijatelje lista nujno prosimo, naj se pri nakupu svojih potrebščin pri trdkah, ki oglašajo v našem glasilu, izrečno sklicujejo na oglas v »Našem Glasu«!

Sprejem v vojaško-sodno službo. Vojno ministrstvo sprejme 15 civilnih kandidatov za aktivne sodne poročnike. Prošnje je predložiti do 15. decembra. Kandidati bodo morali opraviti izpit pred posebno komisijo v Beogradu.

Znižanje prejemkov nemških ministrov. V Nemčiji je državni ministrski svet sklenil znižati prejemke ministrov članov osrednje državne vlade. Od 1. novembra so službeni prejemki nemških ministrov znižani za 20 odstotkov. To se je odredilo, da se proračun razbremeni.

Zloraba naslova »profesor«. Jugoslovansko profesorsko društvo, sekcija Ljubljana je razposlalo ljubljanskim dnevnikom naslednjo objavo: »Ker se dogajajo primeri, da si nadevajo naslov »profesor« osebe, ki do tega niso opravile, opozarjamo, da je

Najbolj pošteno Vas postreže z zimskimi oblačili

I. MAČEK

Ljubljana, Aleksandrova cesta 12

naslov »profesor« po zakonu zaščiteno in ga ne sme nositi nobena oseba, ki si do tega ni pridobila pravice po zakonu.

Davek na samce. Po poročilih listov je sprejel ministrski svet osnutek zakona o uvedbi davka na samce. Obenem je sprejel načrt zakona o oprostitvi davkov za vse družine, ki imajo vsaj 9 otrok.

Stanovanjska kriza. Doslej je bilo letos pri ljubljanskem okrajnem sodišču vloženih nad 1200 sodnih stanovanjskih odpovedi. Samo v novembru jih je bilo vloženih skoro 100.

Avstrijsko uradništvo in volitve. Deželna zveza stalnih nameščencev na štajerskem je kot nevtravno združenje pretežno večine državnih in javnih ter drugih stalnih uslužbencev in upokojencev pred volitvami, ki so se vršile začetkom novembra, dostavila vsem političnim strankam vprašanje, kakšno stališče nameravajo v parlamentu zavzeti napram njihovim zahtevam. Te so v glavnem: depolitizacija javne uprave, šolstva, javnih prometnih in zavarovalnih ustanov ter svoboda mišljenja uradništva. Nadalje so zahtevali izločitev strankarskih vplivov pri nastavljanju uradništva, takojšnjo ustanovitev uradniških zborov, izgraditev ter ustavna jamstva za uradniške pravice, izgraditev zaščite privatnih uslužbencev in povišanje prejemkov ter pokojnin. Nadalje je ta zveza zahtevala pobijanje oduševstva in združevanja kartelov in trustov. K sklepu zahteva resolucija enakomerno obdavčenje in absolutno odpravo politične korupcije v javni upravi.

Naši grobovi.

† JAKA DROL.

Dne 10. t. m. je umrl v Ljubljani upokojeni višji davčni upravitelj Jaka Drol. Zla usoda je hotela, da nas je vrli tovariš zapustil tako nenadoma in pred časom. Z ozirom na njegovo zdravje in močno telesno konstitucijo, bi mu bil vsakdo prisodil še najmanj dvajset let zdravega življenja. Pa kaj hočemo, ni ga več!

Jaka Drol je bil rojen dne 10. julija 1869. v Ljubljani, kjer je tudi posejal gimnazijo. Leta 1888. je vstopil v davčno službo pri davčnem uradu v Ljubljani. V službi je vztrajal skoro 40 let. Služboval je izven Ljubljane tudi v Kranjski gori, v Logatcu, v Krškem, v Cerknici, v Kamniku, na Brdu in v Postojni. Po prevratu ga je dodelilo takratno poverjenstvo za finance v začasno službovanje na Koroško, in sicer v Železno kapljo. V marcu leta 1921. pa je bil odposlan na službovanje v Severno Dalmacijo. Dodeljen je bil davčnemu oblastvu v Benkovcu. Bil je dober in vesten uradnik, spoštovan in ljubljani od predstojnikov in tovarišev. Sovražnika ni imel nikdar nikjer. Ni pa se omejeval samo na suhoparno uradno delo, temveč je vsepovsod posegal tudi v javno življenje.

Isaure v natis l' Indépendant, je od same jeze postala rdeča kot kuhan rak. Na mestu me je poslala, naj umaknem rokopis in preprečim nesrečo, da bi bil natisnjen, kar jo je že ob sami pomisli pretresalo z grozo. Šel sem torej s povešeno glavo k Planchonnetu in zahteval spis nazaj. Vrnili mi ga je čisto mirnodušno, kakor ga je bil sprejel.

»Kaj pa mislite početi noč,« mi je dejal, »pridite vendar k nam. Pospravimo ostanke.«

Odsklonil sem iz obzirnosti do tete. Nekaj dni nato sem posetil gospo Planchonnetovo, ki je sedela pred šopkom poljskih cvetic in vstavljala hlačam svojega najstarejšega novorojenčka. Drug napram drugemu sva bila do skrajnosti hladna. Deževalo je. Govorila sva o dežju.

»Kako je žalostno,« sem ji dejal. »Kaj neda?« mi je rekla.

»Vi ljubite cvetice, gospa?«

»Obožujem jih.«

In obrnila je vame svoje lepe oči, ki so cvetele na ocvetlem obrazu.

Zapustil sem Corbeil prihodnji teden. In nikdar več nisem videl gospo Planchonnetove.

K. D.

Polinska

NAŠ PRAVI DOMAČI IZDELEK.

nje. Bil je organizator svojih tovarišev, davčnih uradnikov, dolgo vrsto let predsednik njih društva, delal je pa tudi v raznih kulturnih in prosvetnih društvih. Vseskozi prožen in ognjevit rodoljub, je bil vnet pobornik jugoslovenske ideologije, narodnega in državnega edinstva. Poleg drugih lepih lastnosti je imel tudi jako dobro srce; bil je napram vsakomur pazljivo ljubozen, darežljiv, skromen in nesebičen ter odkrit. Davčnim uradnikom, svojim tovarišem, je pomagal ustanoviti pogrebni sklad, ki še danes deluje v korist marsikomu. Skratka: Jaka Drol je bil cel mož, kakršnih potrebujemo še mnogo, mnogo. Zato naj bo časten spomin njegovemu pepelu!

† ANTON BURGER.

V enem tednu sta umrla kar dva veterana iz vrst našega davčnega uradništva.

V Novem mestu je dne 11. t. m. preminul upokojeni davčni lustrator Anton Burger. Rodom iz Postojne je kot davčni uradnik služboval v raznih krajih bivše Kranjske, najdlje pa pri davčnem uradu in kesneje pri delegaciji ministrstva za finance v Ljubljani. Poverjen mu je bil ne posebno prijetni posel revidiranja davčnih uradov, kar je vršil vestno in objektivno do upokojitve. Čim je bil upokojen, je prevzel vodstvo podružnice ljubljanske kreditne banke v Novem mestu, katero je z veliko spretnostjo vodil do zadnjega. V privatnem življenju se je udeleževal zlasti plodonosno v sokolstvu. Bil je pa tudi sicer izredno delaven prosvetni društveni delavec, ki si je povsod, kjer je služil, pridobil splošne simpatije. Kot poštenega uradnika in vrliga tovariša, so pokojnega Burgerja ljubili in cenili predstojniki in kolegi. Kot narodnjak pravega kova se je pa izkazal ob vsaki priliki in povsod. Lahka mu bodi zemlja!

Novi zakoni.

Zakon o notarjih. Podpisan je zakon o javnih beležnikih (notarjih). Po njem sme biti postavljen za javnega beležnika samo tisti, ki dokaže, da je naš državljan, samostojen, star nad 30 let, da je absolvirati pravne nauke, opravil vse skušnje na juridični fakulteti ene jugoslovenskih univerz, da je bil v praksi pet let, od teh najmanj dve leti pri kakem notarju in eno pri rednem sodišču, ostali dve leti pa pri notarjih, sodiščih, odvetnikih ali pri državnih pravobranilstvih in da je napravil sodni ali odvetniški izpit. Če pa za mesto, ki se mora izpolniti z javnim beležnikom ni nobenega kompetenta z izpolnjenimi pogoji, se sme postaviti tudi kandidat, ki nima dveh letne prakse v notarjatu, če sicer izpolnjuje druge pogoje. — Za javne beležnike smejo biti postavljeni tudi državni pravobranilci, predsedniki okrožnih sodišč, predsedniki višjih sodišč, vrhovni in višji državni tožilci (njih namestniki), ter redni profesorji prava na vseučiliščih, dalje sodniki sreskih, okrožnih in trgovskih sodišč, državni tožilci, tajniki višjih sodišč in

In mirno je pričel vleči svojo pipo iz morske pene, na kateri je bila prav zapeljivo izrezljana naga ženska.

Vprašal sem ga: »Gospod Planchonnet, poznate morda mojo teto?«

Odgovoril mi je: »Žive duše ne poznam v Corbeilu. Pred šestimi meseci sem bil še v Gapu... Malo janeževca po volji?«

Neizmerna potreba po nežnosti se je bila razvila v meni. Začutil sem prijateljstvo do Planchonneteta. Izkazoval sem mu zaupljivost, zanimanje, a pred vsem popolno vdanost. Opisal sem mu vse svoje življenje. Razodel sem mu vse nade in sanje.

Nič več ni kadir. Jaz sem še vedno govoril. Na vse zadnje, ko sem zapazil, da dremlje, sem vstal, mu voščil lahko noč in izrazil željo, da se poklonim gospe Planchonnetovi. Povedal mi je, da tega ne morem storiti, ker je že legla spat. Bilo mi je silno žal in iskal sem klobuk, ki sem ga le z največjim trudom našel. Planchonnet me je z lučjo spremil na hodnik in mi je dajal glede načina, kako naj se držim ograje in kako naj stopam po stopnicah nasvete, kakršni se ponavadi ne dajejo. Toda to stopnišče je bilo očitno zelo nepravilno, kajti že na prvih stopni-

cah sem se močno zaletaval. Med tem, ko sem stopal po stopnicah, me je Planchonnet, ki je bil zgoraj naslonjen na ograjo, vprašal, če si upam najti tetino hišo. To vprašanje me je užalilo. Zatrdil sem mu, da mi to ne bo delalo nobene težave. Obljubil sem sicer, kar se tega tiče, nekoliko preveč, zakaj dober del noči sem porabil, preden sem jo našel. Med tem iskanjem sem skoraj izgubil potrpljenje, pre-mišljeval, kako more biti človek tako neroden, da časih kar z obema nogama hkrati zaide v jarek. Ves čas mi je pa zaman šlo po glavi, kaj naj storim, da bi mogel zbuditi občudovanje gospe Planchonnetove. Sanjal sem o njenih sinjih očeh in bil sem resnično obupan, da njeni boki niso tako lepi, kakor oči.

Drugo jutro je solnce stalo že visoko, ko sem se prebudil. Jezik sem imel čisto suh in koža me je pekla. Najhuje sem pa trpel, ker se nisem mogel spomniti, kaj sem bil sinoči razkladal gospe Planchonnetovi, bilo je pa dovolj povoda misliti da so bile to same bedarije. Teta mi ni prikrila, da smatra moj kasni prihod za pomankanje obzirnosti napram njeni hiši. Ko sem ji razkril ponosno, da sem bil oddal svojo Clémence

razni drugi uradniki pravosodnega ministrstva, če izpolnjujejo druge prej navedene pogoje. Javni beležniki morajo postati pa tudi odvetniki, če so opravljali odvetniško službo vsaj pet let.

Zakon o državnem sodišču za zaščito države. Izšel je zakon, ki ureja sestavo in poslovanje državnega sodišča za zaščito države. Po tem zakonu ima to sodišče deset članov sodnikov in pet namestnikov. Po potrebi sme pravosodni minister število članov in namestnikov povečati ali zmanjšati. Najstarejši član po sodniškem činu je predsednik sodišča. Za preiskovalne posle more pravosodni minister dodeliti potrebno število sodnikov sodišča prve stopnje. Pri sodišču je državni tožilec, kateremu se more določiti potrebno število zastopnikov. Pomožno osebje odreja prav tako pravosodni minister iz vrst uslužbenstva rednih sodišč. Sodnik in drugi uradniki imajo pravico do dnevnice. Če so pa po službi izven Beograda, še dodatek po 80 Din dnevno. Sodniki in uradniki tega sodišča, ki so stalno v Beogradu, vrše lahko obenem tudi svoje redne posle, prejemajo pa v tem primeru posebne

doklade. Državno sodišče za zaščito države stoji neposredno pod nadzorstvom pravosodnega ministra.

Prodaja srečk na obroke. Zakon o nakupu in prodaji obveznic državnih posojil kraljevine Jugoslavije in srečk srbskega rdečega križa na obroke je stopil v veljavo 23. aprila t. l.; obvezno moč pa je dobil dne 22. maja 1930. Objavljen je v »Službenem listu« od 18. julija t. l. Po tem zakonu se smejo na obroke kupovati in prodajati samo obveznice državnih posojil in srečke srbskega rdečega križa. Te posle smejo izvrševati samo delniške kreditne ustanove, občinske in bano-vinske hranilnice in regulativne hranilnice ter registrirani zasebni bančni zavodi, ki poslujejo najmanj že pet let. Vsi ti zavodi morajo prijaviti izvrševanje teh poslov finančnemu ministrstvu. Navedeni vrednostni papirji se smejo prodajati in kupovati samo v nerazdeljenih kosih v nominalnem znesku. Prepovedano je s temi posli združevati nakup in prodajo kakršnihkoli drugih vrednostnih papirjev, valut ali sličnih predmetov. Prepovedana je tudi prodaja promet ali vezanje teh poslov s katerokoli vrsto zavarova-

vanja ali s premijami. Število obrokov ne sme biti večje od 24 in rok v katerem je te obroke treba položiti, ne sme presegati dveh let. Prepovedano je izvrševati nakup in prodajo navedenih državnih vrednostnih papirjev po potujočih agentih. Prestopke teh predpisov kaznuje na I. stopnji finančna direkcija.

Pojasnilo orožniškim upokojemcem.

Iz zagrebškega »Našega Glasu« posnemamo, da je »Savez javnih namještenika i umirovljenika« v Zagrebu prejel na prošnjo zaradi ureditve draginskih doklad od savskega žandarmerijskega polka pod št. 9377/30 naslednji odgovor:

»Prednje prošnje ta komanda ne more predložiti višjemu oblastvu, ker za to ni zakonske podlage. Prosilci ne spadajo v pristojnost te komande (t. j. savskega žandarmerijskega polka, op. ured.), temveč pod finančno ministrstvo, kamor naj se obrnejo.

Podatki, navedeni v prošnji so deloma umestni in osnovani v zakonu, in sicer: da upokojenim orožnikom s

polno pokojnino pripada od 1. aprila 1929. dalje večja osebna draginska doklada, morajo se pa izkazati z listino, da so upokojeni s polno pokojnino. Za druge zahteve v prošnji ni zakonskega temelja.

Po sedanjih zakonih veljajo razsodbe državnega sveta samo za tisto osebo, katera je vložila tožbo, in se nikakor ne morejo raztegniti tudi na druge slične slučaje. Zato je tudi odveč pozivati se na te razsodbe.

Iz prednjega je sklepiti, da so se predlagatelji prošenj sklicevali na tiste svoje tovariše, kateri so s svojimi tožbami za naknadno izplačilo razlik na draginskih dokladah pred državnim svetom prodrli. Točnejšega o tem pa list, iz katerega smo to povzeli, ne navaja.

Opozorjamo na današnji oglas tvrdke DRAGO GORUP & CO.

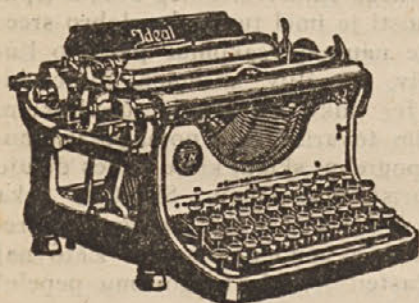
Ne deni na rano listja, prsti, pajčevine; kresilne gobe, medu, urina, tinkture arnika, tobaka itd., ker se s tem podaš v nevarnost smrtnonevarnega zastrupljenja.

Iz »Zdravja«, Ljubljana.

C. J. HAMANN

Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest in novorojenčkov, perja, modnih potrebščin - Predtiskarija modernih ročnih del.

Pisalni stroj „IDEAL“ modela D najmodernejša konstrukcija
THE REX Co.
Ljubljana, Gradišče 10

Vse šolske, pisarniške in tehnične potrebščine priporoča

Ivan Bonač

Šelenburgova ulica št. 5.

Najlepša božična darila.

Pri nakupu radio aparatov in potrebščin se poslužujte specialne radio tvrdke

RADIOVAL, LJUBLJANA

Dalmatinova ulica 13 (poleg hotela Štrukelj)

PLAČILNE UGODNOSTI!

Nogavice, žepne robce, dišeča mila, kravate, rokavice, vezene, čipke, razni trakovi, sukanec, gumbji, potrebščine za šivilje, tapetnike in krojače v največji izbiri samo pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Veliko prištedite,

ako si nabavite svoje oblačilne potrebščine pri tvrdki

A. ŽLENDER

Ljubljana, MESTNI TRG 22.

Vsaki si lahko brezobvezno ogleda veliko zalogo blaga za zimsko suknje, kamgarn in sportni ševijot, blago za damske plašče in obleke, pliš, svilo, perilne baržune, damsko in posteljno perilo, flanelaste in prešite odeje, perje in puh, itd.

Za gospode uradnike POSEBEN POPUST!

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča tvrdka

A. PERSCHE

LJUBLJANA, Pred škofijo 21.

Prepričajte se sami, da je strojno vezenje perila, oblek in pregrinjal najtrpežnejše, najlepše in najcenejše, ako je izdelano pri tvrdki

M. LEITGEB

LJUBLJANA, Jurčičev trg 3.

Priporoča se cenj. občinstvu špecerijska trgovina

LESKOVIC & MEDEN

Ljubljana, Jurčičev trg 1

Veletrgovina

A. ŠARABON

V LJUBLJANI

priporoča špecerijsko blago, raznovrstno žganje, moko in deželne pridelke. Raznovrstno rudniško vodo.

Modna in športna trgovina za dame in gospode

P. Magdič, Ljubljana

Aleksandrova cesta 1. ☎ Telefon 2438

ima v zalogi vedno
ZADNJE NOVITEJE.

Telefonska številka 2412

Številka pošt. hran. 11.165

Vzajemna posojilnica v Ljubljani

r. z. z. o. z.

Miklošičeva cesta 7

v lastni palači, dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsakovrstne kredite in posojila državnim uslužbencem proti poroštvu, zaznambi na prejemke, zastavi življenjskih polic in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva. Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno

MANUFAKTURNA TRGOVINA

FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA — STRITARJEVA ULICA 5

Priporoča svojo veliko izbiro volnenega blaga za gospode in dame. Belo blago za različno perilo v poljubni širini. Krasna zaloga zastorov in preprog. (Pliš, tapetari itd.) — Puh, perje, kapok, volna, žima vedno v zalogi. Blago je iz prvovrstnih angleških in čeških tovarn. Gg. uradnikom proti takojšnjemu plačilu 10% popusta.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmoderneje urejena in izvršuje vsa tiskarniška dela od najpreprostejšega do najmodernejšega. — Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige; ilustrirane knjige v enobarvnem in večbarvnem tisku; brošure in knjige v malih in tudi največjih nakladah; časopise, revije, mladinske liste, plakate, letake in osmrtnice. • Zahtevajte cenik!

Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov. Vizitke, pisemski in poslovni papir. ☎ Lastna tiskovnica šolskih zvezkov. ☎ Šolski zvezki za osnovne, meščanske in srednje šole, risanke, dnevniki in beležnice. Zvezki za okroglo pisavo št. 1, 2 in 3.

UČITELJSKA KNJIGARNA

prodaja znanstvene, strokovne, leposlovne, pripovedne in mladinske knjige; dalje knjige za osnovne, meščanske, srednje in obrtne šole; zaloga vsakovrstnega papirja, pisalnih, risalnih in šolskih potrebščin in učil; umetne in pokrajinske razglednice v veliki izbiri.

TELEFON ŠTEV. 2312. • RAČUN POŠTNE HRANILNICE ŠTEV. 10.761.